

5. Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares benægtende, følger der da i alle tilfælde en ret til at indgive klage over tidligere afgifter af artikel 47, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), hvis en tilbagebetaling af ulovligt opkrævede tidligere afgifter uden en klageafgørelse fra tilsynsorganet ifølge Domstolens praksis i sag C-489/15 ⁽²⁾ (dom af 9.11.2017) er udelukket i henhold til de nationale civilretlige bestemmelser?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21.11.2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde (omarbejdning) (EUT 2012, L 343, s. 32).

⁽²⁾ EU:C:2017:834, CTL Logistics.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 5. september 2022 — QM mod Kiwi Tours GmbH

(Sag C-584/22)

(2022/C 441/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger og revisionsappellant: QM

Sagsøgt og revisionsindstævnt: Kiwi Tours GmbH

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 12, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/2302 ⁽¹⁾,

- 1) fortolkes således, at kun uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder, som allerede er indtruffet på tidspunktet for opsigelsen, er afgørende for vurderingen af, om opsigelsen er berettiget,
- 2) eller således, at der også skal tages hensyn til uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder, som faktisk indtræffer efter opsigelsen, men inden rejsens planlagte begyndelsestidspunkt?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 25.11.2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af Rådets direktiv 90/314/EØF (EUT 2015, L 326, s. 1).

Appel iværksat den 16. september 2022 af Carles Puigdemont i Casamajó og Antoni Comín i Oliveres til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette udvidede Afdeling) den 6. juli 2022 i sag T-388/19, Puigdemont i Casamajó og Comín i Oliveres mod Parlamentet

(Sag C-600/22 P)

(2022/C 441/25)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Carles Puigdemont i Casamajó og Antoni Comín i Oliveres (ved advokaten P. Bekaert og S. Bekaert og abogado G. Boye)

De andre parter i appelsagen: Europa-Parlamentet og Kongeriget Spanien

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten, subsidiært annulleres de anfægtede retsakter.
- Europa-Parlamentet og Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagsomkostningerne, subsidiært udsættes afgørelsen om sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har til støtte for appellen fremsat følgende fire anbringender:

Første anbringende om, at Retten begik en retlig fejl og tilsidesatte artikel 263 TEUF og dermed chartrets artikel 47, idet den konkluderede, at den omstændighed, at appellanterne ikke fik lov af Parlamentet til at tiltræde deres hverv, udøve deres mandat og tage sæde i Parlamentet fra den 2. juli 2019, ikke var en følge af Parlamentets afslag på at anerkende appellanternes status som medlemmer af Europa-Parlamentet, som det fremgår af instruksens af 29. maj 2019 og skrivelsen af 27. juni 2019, og derfor, at de anfægtede retsakter ikke medførte en ændring af appellanternes retlige situation.

Andet anbringende om, at det i henhold til artikel 12 i akten af 1976 ⁽¹⁾ tilkommer Parlamentet at træffe afgørelse i tvister, der kan opstå på grundlag af bestemmelserne i akten af 1976, hvori artikel 1, stk. 3, er en væsentlig bestemmelse. I Donnici-dommen ⁽²⁾ blev opdelingen af beføjelser mellem nationale myndigheder og Parlamentet, som er fastsat i artikel 12 i akten af 1976, fortolket fejlagtigt for så vidt angår den beføjelse, der er tillagt Parlamentet. Appellanterne ville under alle omstændigheder have været i stand til at tage sæde, mens de afventede afgørelsen på den tvist, de havde indbragt for Parlamentet, og dermed blev der i den appellerede dom begået en retlig fejl, idet det heri blev fastslået, at de anfægtede retsakter ikke medførte en ændring i appellanternes situation.

Tredje anbringende om, at Retten begik en retlig fejl, idet den fastslog, at afgørelsen om ikke at tage initiativ til at sikre de pågældende medlemmers privilegier og immuniteter i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets forretningsorden, ikke udgør en anfægtelig retsakt.

Fjerde anbringende om, at Retten begik en retlig fejl, idet den fastslog, at appellanterne ikke havde indgivet en anmodning til Parlamentet om at sikre de pågældende medlemmers privilegier og immuniteter i henhold til artikel 7 og 9 i Europa-Parlamentets forretningsorden.

⁽¹⁾ Akten om almindelige direkte valg af repræsentanterne til Europa-Parlamentet (EFT 1976 L 278, s. 5), knyttet til Rådets afgørelse 76/787/EKSF, EØF, Euratom af 20.9.1976 (EFT 1976, L 278, s. 1), som ændret ved Rådets afgørelse 2002/772/EF, Euratom af 25.6.2002 og af 23.9.2002 (EFT 2002, L 283, s. 1).

⁽²⁾ Dom af 30.4.2009, Italien og Donnici mod Parlamentet, C-393/07 og C-9/08, EU:C:2009:275.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Tirol (Østrig) den 19. september 2022 — Umweltverband WWF Österreich m.fl. mod Tiroler Landesregierung

(Sag C-601/22)

(2022/C 441/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Tirol

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Umweltverband WWF Österreich, ÖKOBÜRO — Allianz der Umweltbewegung, Naturschutzbund Österreich, Umweltdachverband og Wiener Tierschutzverein

Sagsøgt myndighed: Tiroler Landesregierung